

РЕШЕНИЕ

№ 122

гр. Дупница, 06.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДУПНИЦА, IV-ТИ СЪСТАВ ГО, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Миглена Кавалова-Шекирова

при участието на секретаря Ива Д. Г.а
като разгледа докладваното от Миглена Кавалова-Шекирова Гражданско дело № 20221510100526 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по предявена искова молба от Производството по делото е образувано по предявена искова молба от ТД на НАП - София, гр. София, ул. „Триадица“ № 2, ет. 6 чрез И. Н. - главен публичен изпълнител в дирекция "Събиране" срещу „Строймакс“ ЕООД, ЕИК 101678574, седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Княз Александър Дондуков“ 11, ет. 8, офис 9, представлявано от Р. Й. П.; К. В. Х., ЕГН *****, адрес: гр. ***. в. А, ет. 2 и М. Т. Х., ЕГН *****, адрес: гр. ***.

Ищецът твърди, че повод за подаване на настоящата искова молба са непогасени публични задължения на „СТРОЙМАКС“ ЕООД, ЕИК 101678574 и е извършена от страна на дружеството сделка. Публичните задължения на „СТРОЙМАКС“ ЕООД, ЕИК 101678574 към 10.03.2022 г. са общо в размер на 658 516, 31 лв., за събиране на задълженията е образувано изпълнително дело № 1150000883/2015 г. по описа на ТД на НАП София. Твърди, че на 20.03.2017 г. между „СТРОЙМАКС“ ЕООД, ЕИК 101678574 и К. В. Х., ЕГН *****, е сключен договор за продажба на следния недвижим имот: КИД 02748.111.11, Поземлен имот, пл.№ - 1110111, находящ се в местност - Сапунджиките, по картата на землището на село ***, обл. КЮСТЕНДИЛ, общ. КОЧЕРИНОВО, целият с площ 2.902 дка, начин на трайно ползване - ливада, категория при неполивни условия - IV, при съседни по скица имоти с идентификатори: 02748.111.10, 02748.111.12, 02748.111.14, 02748.111.15, 02748.111.16, 02748.111.909, обективиран в Нотариален акт № 160 том 3 рег. 850 дело 340 от 20.03.2017г., издаден от Служба по вписванията - гр. Дупница. Неизплатените публични задължения на дружеството към момента на сделката са в особено големи размери и са формирани от подаваните от „СТРОЙМАКС“ ЕООД, ЕИК 101678574 декларации образец 6, СД по ЗДДС и Данъчна декларация по ЗКПО. Дружеството само е декларирало своите задължения - следователно знае за техния размер, като ищецът прилага ГДД по чл. 92 от ЗКПО вх. номер и дата: 014351700388921 / 28.03.2017, която е подадена за 2016 г. и подадени по електронен път Декларации по образец 6 за периода от 01.01.2015 до 19.03.2017 г. Сочи, че знанието на купувача, че „СТРОЙМАКС“ ЕООД има непогасени публични задължения е видно от следните факти: Към момента на сделката М. Т. Х. с ЕГН *****, е управител на дружеството-продавач. Съгласно справка от ЕСГРАОН - М. Т. Х. с ЕГН *****, е съпруга на К. В. Х., ЕГН *****. Имотът е закупен от К. В. Х. по време

на брака му с М. Т. Х. и М. Т. Х. е придобила 1/2 идеална част от него. Съгласно правната разпоредба на чл. 216, ал. 1, т. 6 от ДОПК, недействителни по отношение на държавата, съответно на общините, са сключените след датата на деклариране или на установяване на публичното задължение, съответно след връчването на заповедта за възлагане на ревизия, ако в резултат на ревизията са установени публични задължения - сделки извършени във вреда на публичният взискател, по които страна е свързано с длъжника лице, какъвто е и описания по-горе случай. Намира, че изключително близките родствени връзки на представителя на продавача - М. Т. Х. и купувача, установява хипотеза на закона, която може да обоснове факта на свързани лица - лица между които могат да се уговорят условия, различни от обичайните, на основание § 1, т. 3 от ДР на ДОПК. Като се има предвид, че М. Т. Х. е придобила 1/2 идеална част от процесния имот, може да се приеме, че е договаряла сама със себе си. Твърди, че дружеството - продавач няма достатъчно други активи и публичните му задължения са необезпечени. Купувачът по сделката е свързано с продавача лице, което предполага знанието му за наличните публични задължения на купувача и за увреждащия характер на сделката. Сделката е увреждаща и възмездна. Въпреки знанието за наличие на установени публични задължения, „СТРОЙМАКС“ ЕООД чрез управителя си М. Т. Х. извършва разпоредителна сделка, която е във вреда на НАП. Чрез нея лицето се е освободило от имущество, което е могло да послужи за събиране на публичните му задължения. Знанието за увреждането на кредитора е налице към момента на продажбата - задълженията са по данъчни декларации, подадени от задълженото лице, в който то само е определило техния размер. Съгласно чл. 264, ал. 1 от ДОПК прехвърлянето или учредяването на вещни права върху недвижими имоти се допуска след представяне на писмена декларация от прехвърлителя, че няма непогасени подлежащи на принудително изпълнение задължения за данъци, мита и задължителни осигурителни вноски. В случая, в нарушение на тази забрана, прехвърлителя е попълнил декларация с невярно съдържание. Следва да се отчете, че самото намерение за увреждане като факт е мисъл и желание да се направи нещо във вреда на кредитора, т.е. съзнание, че със съответния правен акт се уврежда кредитора, в случая като се намалява имуществото на длъжника, служещо принципно за удовлетворяване вземанията на кредиторите. Вътрешно мисловно-емоционално състояние е външно обективизирано чрез попълване на декларация с невярно съдържание. С оглед на гореизложеното моли съда да постанови решение, с което да обяви за недействителна по отношение на НАП на основание чл. 216, ал. 1, т. 6, евентуално чл. 216, ал. 1, т. 4 от ДОПК, евентуално чл. 135 от ЗЗД сделка от 20.03.2017 г. сключена между „СТРОЙМАКС“ ЕООД, ЕИК 101678574 и К. В. Х., ЕГН *****, с която е прехвърлен следния недвижим имот: КИД 02748.111.11, Поземлен имот, пл.№ -111011, находящ се в местност „Сапунджиките“, по картата на землището на село ***, обл. КЮСТЕНДИЛ, общ. КОЧЕРИНОВО, целият с площ 2.902 дка, начин на трайно ползване - ливада, категория при неполивни условия - IV, при съседи по скица: 02748.111.10, 02748.111.12, 02748.111.14, 02748.111.15, 02748.111.16, 02748.111.909, обективизиран в Нотариален акт № 160 том 3 рег. 850 дело 340 от 20.03.2017г., издаден от Служба по вписванията - гр. Дупница. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

В срока за отговор на исковата молба по реда на чл. 131 ГПК не е депозиран такъв от ответника „СТРОЙМАКС“ ЕООД.

В срока за отговор на исковата молба по реда на чл. 131 ГПК е депозиран такъв от ответниците М. Т. Х. и К. В. Х., в който отговор е изразено становище за неоснователност на предявените искове по подробно изложените в отговора на исковата молба фактически и правни съображения.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства, ведно с доводите на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Водно от Нотариален акт за покупка-продажба на недвижим имот № 46, том I, рег. № 0636, дело № 38/2017 г. ответникът „СТРОЙМАКС“ ЕООД, ЕИК 101678574 е продал на ответника К. В. Х., ЕГН *****, следния недвижим имот: КИД 02748.111.11, Поземлен имот, пл. № - 111011, находящ се в местност - Сапунджиките, по картата на землището на

село ***, обл. КЮСТЕНДИЛ, общ. КОЧЕРИНОВО, целият с площ 2.902 дка, начин на трайно ползване - ливада, категория при неполивни условия - IV, при съседни по скица имоти с идентификатори: 02748.111.10, 02748.111.12, 02748.111.14, 02748.111.15, 02748.111.16, 02748.111.909.

Видно от Справка за общите задължения към 10.03.2022 г., публичните задължения на ответника „СТРОЙМАКС“ ЕООД, ЕИК 101678574 към 10.03.2022 г. са общо в размер на 658 516, 31 лв.

Съгласно профил на задължено лице, свързани лица, ответникът М. Т. Х. към 17.03.2022 г. е съпруга на ответника К. Х..

Видно от договор за възлагане на управлението на „СТОЙМАКС“ ЕООД от 10.11.2016 г., към посочената дата, ответникът М. Х. е била управител на ответника „СТРОЙМАКС“ ЕООД.

Видно от Протокол от Общото събрание на „СТРОЙМАКС“ ООД от 10.11.2016 г. ответникът К. Х. е прехвърлил на ответника М. Х. своите 100 дяла от дяловото си участие в капитала на „СТРОЙМАКС“ ООД и е прекратено членството му, поради прехвърляне на притежаваните от него дялове на М. Х., с оглед на което дружеството е продължило дейността си като ЕООД „СТРОЙМАКС“.

Приети са годишна данъчна декларация по чл. 93 от ЗКПО за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък с вх. № 014351700388921/28.03.2017 г.; справка за задълженията на осигурител по Декларация обр. 6/заявление (актуално състояние) за период на входиране 01.01.2012 г. до 19.03.2017 г.; справка № 444500/10.04.2022 г. чрез отдалечен достъп по данни за физическо/юридическо лице за всички служби по вписвания; декларация по чл. 264 ДОПК ат 20.03.2017 г., Нотариален акт № 103, том II, рег. № 4267, дело 342/2013; Нотариален акт № 7, том III, рег. № 2256, дело № 356/2013 г. за учредяване на договорни ипотечи върху недвижим имот, от които е видно, че поземлен имот, ведно с находящите се в него сгради - Административна страда с клуб ресторант със ЗП от 267 кв.м и РЗП 801 кв.м, както и покрит склад за строителни материали със ЗП от 288 кв.м. към Административна сграда и складова база, находящи се в гр. *** е с пазарна оценка 813 988 лева за административната страда и с пазарна оценка 168 455 лева за склада, е ипотекирен, вземането е цедирано от банката на ЮЛ, което в качеството си на взыскател е образувал изпълнително дело №-20219250400330 по описа на ЧСИ Радост — Горанова-Чолакова. Съгласно съобщение №: 4999 / 02.08.2022 г. от ЧСИ Р.Г.Ч.: изпълнително дело № 20219250400330, образувано въз основа на Изпълнителен лист издаден на 07.06.2021 г. от ОКРЪЖЕН СЪД - ВАРНА на основание Други актове по ТЪРГ.ДЕЛО № 62 от 2021 г. на ОКРЪЖЕН СЪД - ВАРНА срещу „СТРОИМАКС“ ЕООД, по което взыскател е „БГ ЛЕНД КО“ АД с ЕИК 205650534 и вземането на главния взыскател „БГ Ленд Ко“ АД, придобито по силата на договор за цесия от 20.12.2018 г., ведно с всички такси и разноски по принудителното изпълнение, е в размер на 837 725, 56 лв., което вземане е обезпечено с вписана договорна ипотека, учредена в полза на цесионера на вземането „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД с н.а. 38, том 1, дело № 1235, вх.рег. № 1652 от 16.10.2013 г. и ЧСИ е наложила възбрана.

Видно от Протокол за опис от 20.07.2021 г. от старши публичен изпълнител при ТД на НАП София, офис Благоевград, Договор за покупко-продажба на МПС от 08.06.2012 г.; Фактура № 0000001676/03.08.2016 г.; Фактура № 0000001801/07.06.2017 г. и Договор за покупко – продажба на строителна техника между „Инвест 14“ ЕООД и ответника „СТРОЙМАКС“ ЕООД от 07.06.2017г. е, че МПС – собствени на „Строймакс“ ЕООД не са открити, не са в движение или застрахователната им стойност е незначителна и не могат да послужат за годно обезпечение на публичните задължения на „Строймакс“ ЕООД.

Прието е заключение на назначената съдебно – счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице Г. В., от което се установява, че видът и размерът на публичните задължения на „СТРОЙМАКС“ ЕООД към датата на процесната сделка - 20.03.2017г., са главница в размер на 112 664, 11 лева; лихва в размер на 82 970, 50 лева, общо 195 634, 61 лева на

основание декларация по ЗДДС; по ЗО – 29 392, 39 лева; по ДОО – 70 090, 75 лева; по ППФ – 758, 75 лева; по УПФ – 9003, 67 лева; ДД по ЗКПО – 14 505, 49; ДД от трудови и и приравнения – 513, 67; Електронен фиш - 100.00 лева, общо 319 999, 33 лева. Извършени погасявания на публичните задължения от ответника чрез плащане - извършени плащания по ИД са правени през 2016г., 2017г. и 2018г., като последното плащане по изпълнителното дело е на 04.12.2019г. и чрез прихващане от страна на НАП –Акт за прихващане или възстановяване с № П-22221019017701 -004- 001/21.02.2019г. са за сума за възстановяване - 280 694, 34 лева, прихваната сума в размер на 280 694, 34 лв. Има образувано ИД от публичен изпълнител А.Д.Т.а в Териториална дирекция София, офис Благоевград, гр. Благоевград, ул. „Гьорче Петров“ № 2, стая 103, ет. 1 с ЕИК 1310631880221 срещу „СТРОЙМАКС“ ЕООД, към дата 30.01.2015г. под № 883/2015. С постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) са наложени обезпечителни мерки - запори на банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми предоставени за доверително управление (собственост на „СТРОЙМАКС“ ЕООД), възбрани върху имущество със актове на публичен изпълнител: Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) с изх. №0883-00005/26.05.215г.; Акт за прихващане или възстановяване № 11-2222101917701-004-001/21.02.2019г.; ПНОМ с изх. № С 180022-022-0011822 - възбрана върху имущество/06.03.2018г.; ПНОМ с изх. № с 180022-022-0028851 - запор върху банкови сметки /09.05.2018г.; ПНОМ с изх. № С 170001 -022-0039961 - запор върху банкови сметки 11.07.2017г.; ПН предварителни ОМ на основание чл. 121 от ДОПК с изх. № С 190022-023-0003314/ 11.11.2019г.; ПНОМ с изх. № С 200022-022-0026359 - запор върху банкови сметки/12.05.2020г.; ПНОМ с изх. № С 180022-022-0000734 - запор върху банкови сметки/15.01.2018г.;ПНОМ с изх. № С 17001 -022-0034330 - запор върху банкови сметки/ 15.06.2017г.; ПНОМ с изх. № С 170001-022-0027528 - запор върху банкови сметки/ 16.05.2017г.; ПНОМ с изх. № е 190022-022-0107466 - запор върху вземане/ 18.11.2019г.; ПНОМ с изх. № С 190022-022-0001607 - запор в/у земеделска и горска техника/ 21.01.2019г.; ПНОМ с изх. № С 190022-022-0109150 - запор върху банкови сметки/ 21.01.2019 г.; ПНОМ с изх. № С -170001-022-0023459 - запор върху банкови сметки/ 26.04.2017г.; Пост. за продължаване действието на наложено - ПОМ на основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК е изх. С 200022-139-0000176 - запор върху банкови сметки/ 29.01.2020г. От принудително изпълнение върху имуществото на „СТРОЙМАКС“ ЕООД от датата на образуване на изпълнителното дело на НАП 2015г. до датата на ИМ - 21.03.2022г. са постъпили суми в размер на 61 782.40 лв. (шестдесет и една хиляда седемстотин осемдесет и два лева и 0.40 ст.). Активи, които притежава „СТРОЙМАКС“ ЕООД (движимо и недвижимо имущество): към датата на процесната сделка - 20.03.2017г. са: кафе-аператив с ид. части от поземлен имот на ***; ПИ с намиращите се в него сгради (административна с клуб ресторант - ЗП 267 кв.м. и РЗП 801 кв.м.), ведно с покрит склад за строителни материали към Административната сграда и складовата база – ЗП от 288 кв.м. всички находящи се в гр. ***; 8 (осем) броя МПС, както следва: Лек автомобил ВАЗ - Нива 221, рег. № ***, с година на производство 1998г. с НУЛЕВА балансова стойност; лек автомобил - ***, година на производство 1998г. с НУЛЕВА балансова стойност; Специализирана машина ЗИЛ 131 Г, с рег. № Е8199АТ, година на производство 1998г. с НУЛЕВА балансова стойност; товарен автомобил ИВЕКО 35.10 с рег. № ***, година на производство 1991 г. с НУЛЕВА балансова стойност; товарен автомобил МАН 19.343 с рег. № ***, година на производство 1996г. с НУЛЕВА балансова стойност; Товарен автомобил МАН 27.464 ДФАК, с рег. № ***, година на производство 2000г. с НУЛЕВА балансова стойност; Товарен автомобил ФОРД ТРАНЗИТ, с рег. № Е5135КХ, година на производство 1986г. с НУЛЕВА балансова стойност; товарен автомобил ЩАЙЕР 1004, с рег. № ***, година на производство 1991 г. с НУЛЕВА балансова стойност. Към датата на предявяване на исковата молба - 29.03.2022г. вещото лице няма данни, защото не могъл да осъществи контакт с новия собственик на фирмата Т.В.Т., според справка в ТР към дата 23.09.2022г. Предоставени са данни за извършена (една експертна оценка от 20.03.2017г.) на имущество на ответното дружество от лицензиран оценител, а именно на земеделска земя IV-та категория (ливада) в местност „Сапунджиките“ в землището на с. ***, представляваща ПИ с

кадастрален номер №11101 с площ 2.902 дка с оценена пазарна стойност на обекта - 12 665.00 лв. (дванадесет хиляди шестстотин шестдесет и пет лева).

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Предявени са иски с правно основание: главен иск чл. 216, ал. 1, т. 6 ДОПК евентуално съединен с иск по чл. 216, ал. 1, т. 4 ДОПК и евентуален по чл. 216, ал. 3 ДОПК, вр. чл. 135 ЗЗД (третият иск предвид допуснато в хода на процеса в проведеното по делото открито съдебно заседание на 20.09.2022г. изменение на основанието на предявения втори евентуален иск).

Съобразно правилата на чл. 154 ГПК, ищецът следва да докаже по иска с правно основание чл. 216, ал. 1, т. 6 ДОПК, че атакуваната в настоящото производство сделка е сключена след датата на деклариране или на установяване на публичното задължение, съответно след връчването на заповедта за възлагане на ревизия, ако в резултат на ревизията са установени публични задължения, извършена е във вреда на ищеца и че по нея страна е свързано с длъжника лице, а по евентуално съединения иск чл. 216, ал. 1, т. 4 ДОПК, ищецът следва да докаже, че атакуваната сделка в рамките на процеса е сключена след датата на деклариране или на установяване на публичното задължение, съответно след връчването на заповедта за възлагане на ревизия, ако в резултат на ревизията са установени публични задължения и е сключена с намерение да се увреди ищеца. По предявения евентуален иск по чл. 216, ал. 3 ДОПК, във вр. с чл. 135 ЗЗД, ищецът следва да докаже, че атакуваната сделка е сключена при знание за увреждане на ищеца - кредитор, както и че тя е сключена между свързани лица.

Ответниците от своя страна следва да докажат онези свои възражения - правоизключващи, правоотлагащи, прекратяващи, правоунищожавачи и правопогасяващи възражения, от които черпят изгодни за себе си правни последици.

По исковете с правно основание чл. 216, ал. 1, т. 6 и чл. 216, ал. 1, т. 4 ДОПК:

Съгласно посочената разпоредба – чл. 216, ал. 1 ДОПК в редакцията й, в сила от 01.01.2021г. недействителни по отношение на държавата, съответно на общините, са сключените след датата на деклариране или на установяване на публичното задължение, съответно след връчването на заповедта за възлагане на ревизия, ако в резултат на ревизията са установени публични задължения, сделки, извършени във вреда на публичните взискатели, по които страна е свързано с длъжника лице, съответно по т. 4 на ал. 1 на чл. 216 ДОПК - сделки или действия с намерение да се увредят публичните взискатели. Редакцията на разпоредбата преди 01.01.2021г., а именно от в сила от 01.01.2006г. сочи, че недействителни по отношение на държавата, съответно на общините, са сключените след датата на установяване на публичното задължение, съответно след връчването на заповедта за възлагане на ревизия, ако в резултат на ревизията са установени публични задължения, сделки, извършени във вреда на публичните взискатели, по които страна е свързано с длъжника лице, съответно сделки или действия с намерение да се увредят публичните взискатели. Предвид датата на сключване на атакуваната в настоящото производство сделка – 20.03.2017г. – преди редакцията на нормата, на която ищецът основава исковете си по чл. 216, ал. 1, т. 6 и чл. 216, ал. 1, т. 4 ДОПК в сила от 01.01.2021г., от която дата, за да е налице недействителността на сделката е възможно освен установяване съответно след връчването на заповедта за възлагане на ревизия, ако в резултат на ревизията са установени публични задължения, и **деклариране** на длъжника на публичното задължение, съдът намира, че предявените иски с правно основание чл. 216, ал. 1, т. 6 и чл. 216, ал. 1, т. 4 ДОПК следва да се отхвърлят като неоснователни, доколкото към датата на сключване на атакуваната сделка предпоставка за нейната недействителност не е било деклариране на публичното задължение от страна на длъжника, а само установяване на публичното задължение, съответно след връчването на заповедта за възлагане на ревизия, ако в резултат на ревизията са установени публични задължения и на длъжника не може да се вмени отговорност каквато е нямал към датата на сключване на атакуваната сделка. Редакцията на нормата на чл. 216, ал. 1 ДОПК, в сила от 01.01.2021г. няма обратно действие. В заключение предвид

редакцията на разпоредбата на чл. 216, ал. 1 от ДОПК до допълнението ѝ с ДВ, бр. 105 от 2020 г., в сила от 01.01.2021 г., която изключва оспорване на сключени след датата на деклариране на публични задължения сделки (в исковата молба публичните задължения на прехвърлителя по атакуваната сделка са били посочени като формирани от подадени декларации – образец 6 и справки – декларации по ЗДДС), главният иск по чл. 216, ал. 1, т. 6 и евентуалният такъв по чл. 216, ал. 1, т. 4 ДОПК са неоснователни.

Доколкото съдът намира за неоснователни предявения главен иск по чл. 216, ал. 1, т. 6 ДОПК и евентуален по чл. 216, ал. 1, т. 4 ДОПК, следва да се разгледа от съда и предявеният евентуален иск по чл. 216, ал. 3 вр. чл. 135 ЗЗД:

Съгласно чл. 216, ал. 3 ДОПК, извън случаите по ал. 1 правата на кредитора по чл. 134 и 135 от Закона за задълженията и договорите могат да бъдат упражнени от съответния публичен вискател или от публичния изпълнител. В тези случаи знанието на лицето, с което длъжникът е договарял, за увреждането по чл. 135, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите се предполага до доказване на противното, ако третото лице и длъжникът са свързани лица.

Общите предпоставки за уважаване на този иск са: вземане по отношение на ответника, т. е, установяване, че ищецът е негов кредитор, както и извършване на разпоредителна сделка с имущество в полза на свързано лице в случая, с която се намалява имуществото на длъжника.

Предявеният иск е допустим. В решения от ВКС по реда на чл. 290 ГПК относно въпроса кои следва да са ответниците по предявения иск (решение № 151/27.07.2011г. по гр.д. № 785/10г. III г.о.), касационната инстанция е приела, че страните по атакуваната сделка в производството по чл. 135 ЗЗД са задължителни другари и участието им в това производство е условие за допустимостта на иска. Атакувана сделка в настоящия случай е отменимо правно действие, доколкото отменителният иск по чл. 135 ЗЗД не може да се ползва за атакуване на сделки, които нямат имуществен характер или сделките с имуществени права, чието упражняване зависи от личната преценка на длъжника. Качеството на кредитор на ищеца спрямо първия в настоящото производство е безспорно. Съгласно Решение № 639/06.10.2010г. по гр.д. № 754/09г. IV г.о., кредитор по смисъла на чл. 135 ЗЗД е всяко лице, титуляр на парично или непарично вземане по отношение на ответника. Правото на кредитора да иска обявяването за недействителни спрямо него на увреждащите актове на длъжника е предоставено при наличието на действително вземане – вземане, което може да не е изискуемо или ликвидно. Възникването на това право не е обусловено от установяване на вземането със съдебно решение. Практиката на ВКС, обективизирана в актове, постановени по реда на чл. 290 ГПК, е в смисъл, че качеството кредитор е налице ако ищецът по иска твърди и съществуването на вземането му произтича от твърдените факти в исковата молба, като за действителността на вземането не е необходимо същото да е ликвидно и изискуемо или установено с влязло в сила съдебно решение. Извод за несъществуване на вземането може да се направи, само ако твърдяното вземане е отречено със сила на пресъдено нещо. Според доктрината увреждащи са всички действия, с които длъжникът е създал или е увеличил платежната си неспособност, а именно: намалено е имуществото на длъжника, т.е. намален е активът или е увеличен пасивът. Увреждащата правна сделка може да е възмездна или безвъзмездна. Възмездността и безвъзмездността имат значение само в хипотезата на чл. 135, ал. 1 ЗЗД, но са свързани със субективния елемент – изискване за знание на третото лице – съдоговорител, само ако действието е възмездно. Знанието на длъжника за увреждането е съзнание, че с извършеното действие кредиторът ще бъде ошетен или че длъжникът създава или увеличава платежната си неспособност, или предприетото действие ще затрудни удовлетворението на кредитора. Така, според Решение № 639/06.10.2010г. по гр. д. № 754/09г. IV г.о. - длъжникът знае за увреждането, когато знае, че има кредитор и действието му уврежда правото на кредитора. В този смисъл са и Решение № 45/01.06.2011г. по гр.д. № 450/10г. III г.о., Решение №

200/17.03.2010г. по гр.д.№ 1417/09г. III г.о. Презумпцията, уредена в закона, е за знанието на третото лице, което се намира в определена родствена връзка (съпруг, низходящ, възходящ, брат или сестра) с длъжника. Предпоставките за прилагане на презумпцията по чл. 135, ал. 2 ЗЗД се доказват от ищеца чрез доказване родствените отношения между длъжника и третото лице. Тази презумпция обаче е оборима. Оборването на презумпцията може да се осъществи от длъжника и от третото лице чрез доказване, че третото лице не е знаело, че със сключването на сделката се уврежда кредитора.

Съотнасянето на горното към установената по делото фактическа обстановка, идва да покаже следното:

От събраните по делото писмени доказателства се установява, че първият ответник е деклариран публични задължения, налице е увреждане на кредитора, както е всяко разпореждане, с което отделен имуществен обект се изважда от патримониума на длъжника или се намалява неговата пазарна цена, както е налице и и оборимата презумпция за знание на увреждането, установена с разпоредбата на чл. 135, ал. 2 от ЗЗД, тъй като съдът счита, че тя намира приложение и по отношение на юридическите лица, чиито собственици и управители са от кръга на лицата по чл. 135, ал. 2 от ЗЗД. Наличието на свързани лица по смисъла на чл. 216, ал. 3 от ДОПК, вр. чл. 135 от ЗЗД, вр. § 1, т. 3 б. „а“ от ДР на ДОПК следва да се приеме и когато длъжник на държавата е търговско дружество и родството по права линия/ в случая сключеният граждански брак (обстоятелството за сключен граждански брак между ответниците Х.и) е установен по делото със събрани писмени доказателства) е между неговия единствен собственик на капитала и управител на „СТОРОЙМАКС“ ЕООД М. Х. и съпругът й, които са контрагентите по сделката. Знанието за увреждането на кредитора е доказано както у продавача, така и у купувача. Тази презумпция за знание не е оборена, като тежестта за доказване е за ответниците. Те следва да докажат незнание, което в случая не е сторено. Съгласно постоянната практика на Върховния касационен съд отчуждаването на длъжниково имущество винаги води до обективно намаляване възможностите на кредитора да се удовлетвори. Осъществяването на сделка с имуществото на длъжника е увреждаща поради това, че за удовлетворяване на дълга служи цялото имущество на длъжника и той не разполага с правна възможност да посочва от коя движимост или недвижимост ще следва да се удовлетвори кредиторът, в какъвто смисъл са възраженията на ответниците Х.и в отговора на исковата молба. Поради това, също съгласно съдебната практика, знанието за увреждане се приема като съзнание, че в резултат на действието (правна сделка) съществува възможност да се възпрепятства кредиторът да се удовлетвори от стойността на имота. В този смисъл са например Решение № 181 от 04.11.2016 г. по т. д. № 2372/2015 г. на ВКС, ТК, II т. о., Решение № 50 от 12.05.2017 г. по т. д. № 731/2016 г. на ВКС, ТК, I т. о., Решение № 189 от 17.01.2018 г. по т. д. № 2646/2016 г. на ВКС, ТК, II т. о., т. е. знанието за увреждане обхваща знанието на длъжника, а когато действието е възмездно – и на лицето, с което той е договарял, за наличие на задължение на длъжника и за извършеното от него действие (правна сделка). В случая фактът, че ответникът М. Х. и К. Х. са съпрузи към момента на атакуваната сделка, а М. Х. е едноличен собственик на капитала управител на дружеството-продавач (първият ответник по делото) е установен по делото.

При изложеното по - горе евентуалният иск по чл. 216, ал. 3 ГПК вр. чл. 135 ЗЗД следва да се уважи.

По разноските:

При този изход от делото, на основании чл. 78, ал. 1 ГПК, на ищеца се следват претендирани разноски по делото в размер на 100, 00 лева на основание Наредбата за заплащане на правната помощ, а на основание основание чл. 78, ал. 6 ГПК, ответниците следва да внесат ДТ за предявения иск върху размера на данъчната оценка на имота, на основание чл. 1 от Тарифата за ДТ, които се събират от съдилищата по ГПК – 50, 00 лева. Отделно от това, доколкото в проведеното по делото последно открито съдебно заседание, съдът е задължил ответниците да довнесат сумата в размер на 120, 00 лева, представляваща доплащане за окончателно определеното от съда възнаграждение за вещо лице, което те не са сторили, ответниците на основание чл. 77 ГПК следва да бъдат осъдени да внесат по сметка на РС –Дупница посочената сума.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Държавата, чрез Териториална дирекция на Националната агенция за приходите гр. София, ул. „Триадица“ № 2, ет. 6 **искове с правно основание чл. 216, ал. 1, т. 6 и чл. 216, ал. 1, т. 4 ДОПК искове ЗА ОБЯВЯВАНЕ ЗА НЕДЕЙСТВИТЕЛЕН по отношение на Държавата сключения на 20.03.2017 г. между „СТРОЙМАКС“ ЕООД, ЕИК 101678574 и К. В. Х., ЕГН ***** договор за продажба на недвижим имот: КИД 02748.111.11, Поземлен имот, пл.№ - 1110111, находящ се в местност - Сапунджиките, по картата на землището на село ***, обл. КЮСТЕНДИЛ, общ. КОЧЕРИНОВО, целият с площ 2.902 дка, начин на трайно ползване - ливада, категория при неполивни условия - IV, при съседни по скица имоти с идентификатори: 02748.111.10, 02748.111.12, 02748.111.14, 02748.111.15, 02748.111.16, 02748.111.909, обективиран в Нотариален акт № 160 том 3 рег. 850 дело 340 от 20.03.2017г., издаден от Служба по вписванията - гр. Дупница, по силата на който договор „СТРОЙМАКС“ ЕООД, ЕИК 101678574 е прехвърлило правото на собственост върху посочения имот в полза на К. В. Х., ЕГН ***** , като неоснователни.**

ОБЯВЯВА по предявения от Държавата, чрез Териториална дирекция на Националната агенция за приходите гр. София, ул. „Триадица“ № 2, ет. 6 **иск с правно основание чл. 216, ал. 3 ДОПК, вр. чл. 135 ЗЗД ЗА НЕДЕЙСТВИТЕЛЕН по отношение на Държавата сключения на 20.03.2017 г. между „СТРОЙМАКС“ ЕООД, ЕИК 101678574 и К. В. Х., ЕГН ***** договор за продажба на недвижим имот: КИД 02748.111.11, Поземлен имот, пл.№ - 1110111, находящ се в местност - Сапунджиките, по картата на землището на село ***, обл. КЮСТЕНДИЛ, общ. КОЧЕРИНОВО, целият с площ 2.902 дка, начин на трайно ползване - ливада, категория при неполивни условия - IV, при съседни по скица имоти с идентификатори: 02748.111.10, 02748.111.12, 02748.111.14, 02748.111.15, 02748.111.16, 02748.111.909, обективиран в Нотариален акт № 160 том 3 рег. 850 дело 340 от 20.03.2017г., издаден от Служба по вписванията - гр. Дупница, по силата на който договор „СТРОЙМАКС“ ЕООД, ЕИК 101678574 е прехвърлило правото на собственост върху посочения имот в полза на К. В. Х., ЕГН *****.**

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК „Строймакс“ ЕООД, ЕИК 101678574, седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Княз Александър Дондуков“ 11, ет. 8, офис 9, представлявано от Т.В.Т.; К. В. Х., ЕГН *****, адрес: гр. ***. в. А, ет. 2 и М. Т. Х., ЕГН *****, адрес: гр. *** да заплатят на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите гр. София, ул. „Триадица“ № 2, ет. 6 **сторените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100, 00 лева.**

ОСЪЖДА „Строймакс“ ЕООД, ЕИК 101678574, седалище и адрес на управление: гр.

София, бул. „Княз Александър Дондуков“ 11, ет. 8, офис 9, представлявано от Т.В.Т.; К. В. Х., ЕГН *****, адрес: гр. ***. в. А, ет. 2 и М. Т. Х., ЕГН *****, адрес: гр. *** да заплатят в полза на Районен съд - Дупница на основание чл. 78, ал. 6 ГПК сумата в размер от 50,00 лв., представляваща следваща се държавна такса за разглеждане на предявения иск, от заплащането на която ищецът е освободен към момента на предявяването му.

ОСЪЖДА „Строймакс“ ЕООД, ЕИК 101678574, седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Княз Александър Дондуков“ 11, ет. 8, офис 9, представлявано от Т.В.Т.; К. В. Х., ЕГН *****, адрес: гр. ***. в. А, ет. 2 и М. Т. Х., ЕГН *****, адрес: гр. *** да заплатят в полза на Районен съд - Дупница на основание чл. 77 ГПК сумата в размер от 120, 00 лв., представляваща доплащане за окончателно определеното от съда възнаграждение за вещо лице.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните с въззивна жалба пред ОС – Кюстендил.

Съдия при Районен съд – Дупница: _____